

Zmiana wzorca umownego rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego

Przedmiotem niniejszego artykułu jest analiza uprawnień banku do zmiany postanowień wzorca umownego rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego. Zmiana wzorca została szeroko omówiona w doktrynie oraz w orzecznictwie zarówno w zakresie ogólnych zasad dokonywania takiej zmiany, jak i w przypadku umów zawieranych przez banki z konsumentami. Opracowania na temat umów bankowych obejmują w głównej mierze kwestie związane z kredytem konsumenckim, a te dotyczące umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego nie odnoszą się do przepisów u.u.p.¹, które implementowały PSD² do polskiego porządku prawnego. W związku z tym niniejszy artykuł jest próbą przedstawienia problemu zmiany wzorca umowy rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego na podstawie przepisów u.u.p.

MATEUSZ TRACHIMOWICZ

Kodeks cywilny nie zawiera definicji wzorca umowy. Zgodnie z art. 384 § 1 k.c. ustalony przez jedną ze stron wzorzec umowny, w szczególności ogólne warunki umów, wzór umowy, regulamin, wiąże drugą stronę, jeżeli został jej doręczony przed zawarciem wzorca umownego. Bardziej szczegółowe przepisy odnoszące się do wzorca umownego rachunku oszczędnościowo-rozliczeniowego można znaleźć w u.u.p. oraz p.b.³. Artykuł 2 pkt 31 u.u.p. posługuje się pojęciem umowy ramowej, przez którą należy rozumieć umowę o usługę płatniczą regulującą wykonywanie indywidualnych transakcji płatniczych, która może zawierać postanowienia w zakresie prowadzenia rachunku płatniczego. Zgodnie z art. 26 ust. 2 u.u.p. informacje wymagane odnośnie do umowy ramowej proponent jest zobowiązany dostarczyć adherentowi w odpowiednim czasie przed jej zawarciem. Z kolei art. 109 p.b. daje bankom uprawnienie do wydawania ogólnych warunków umów i regulaminów w zakresie swojej działalności.

¹ Ustawa z 19.08.2011 r. o usługach płatniczych (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 2003, ze zm.), dalej: „u.u.p.”.

² Dyrektywa 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z 13.11.2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego, zmieniająca dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylająca dyrektywę 97/5/WE (Dz.Úrz. UE L nr 319, s. 1 i n., ze zm.), dalej: „PSD”.

³ Ustawa z 29.08.1997 r. – Prawo bankowe (t.j. Dz.U. z 2017 r., poz. 1876, ze zm.), dalej: „p.b.”.